

ए

ऐकारः खरवर्णभेदः एदैतौ कण्ठतालव्यावित्युक्तेः कण्ठ-
तालस्थानयोरुच्चार्यः । स च दीर्घः हिमालत्वात् सु तस्य
विमाल इति भेदः । हिमालस्य उदात्तानुदात्तस्वरित-
भेदैः प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकभेदाभ्याञ्च षड्विधः एवं
सु तस्यापीति द्वादशविधः । तन्त्रे तस्य वाचकशब्दा उक्ता
यथा । “ऐल्लेञ्जा भौतिकः कान्ता वायवी मोहिनी विभुः ।
दन्ता दामोदरः प्रज्ञो धरो विहृतसुख्यपि । जमात्मको-
जगद्गोनिः परः परनिबोधकत् । ज्ञानामृता कपर्दि श्रोः
घोष्ठेशोऽग्निः समाहकः । त्रिपुरा लोहिता राज्ञी याग-
भवो भौतिकासनम् । महेश्वरी द्वादशी च विमलस सर-
स्वती । कामकोटो वामजातुरं शुभान् विजयो जटा ।”
“ऐकारः कोटराज्ञी च सालिन्युन्नात्तभैरवी” इति च वर्णा-
भिधा० । मातृकान्यासेऽधरोष्ठे न्यस्यत्वात् तच्छब्दा-
भिधेयता । तस्य ध्येयरूपं कामधेनुत० उक्तं यथा
“ऐकारं परमं दिव्यं महाकुण्डलिनीं स्वयम् । कोटि-
चन्द्रप्रतीकायं पञ्चमाणमयं सदा । ब्रह्मविष्णुमयं वर्षं
तथा रुद्रमयं प्रिये । सदाशिवमयं वर्षं विन्दुत्रय-
समन्वितम्” । तत्परत्वे कारपरत्वे च तत्स्वरूपपरः ।

ऐ व्यञ्ज० आ+इण-विच् । १ आह्वाने २ स्मरणे ३ आमानरण्ये च
४ महेश्वरे पु० तस्य सर्वगत्वात्तथात्वम् ।

एक वि० एक+स्वार्थे अण् । एकशब्दार्थे ततोभवाद्यर्थे गङ्गा०
छ । ऐकीय एकसम्बन्धिनि तद्वादादौ च लि० ।

एकध्यम् व्यञ्ज० एकधा+धास्याने ध्यञ्ज् । एकधेत्यर्थे
“एकध्यं च अपणम्” कात्या० १४, ३, २४ । “एतदैकध्यं
संगृह्य” सुश्रु० । ततः स्वार्थे ङ । ऐकध्य तदर्थे न०
“ऐकध्येन अपणम्” उक्तकात्या० सूत्रभाष्ये कर्कः ।

एकपत्य न० एकपतेर्भावः कर्म वा व्यञ्ज् । सार्वभौमत्वे
“अप्रतिद्वन्द्वतामैकपत्यञ्च सर्वदेहिनाम्” भाग० ७, ३, २४ ।

एकपतौ भवः प्रत्युत्तरपदत्वात् ख्य । एकपतिभवे लि० ।

एकपदिक लि० एकस्मिन् पदे स्थाने विभक्त्यन्ते वा भवः
ठञ् । १ एकस्थानभवे २ एकविभक्त्यन्तपदभवे च । एकपदाय
प्रभवति ठञ् । “कृतोऽप्येकपदिका भवन्ति यथा
व्रततिर्दमूनाः” इत्यादि निरु० । “एकार्थमनेकशब्द-
मित्येतदुक्तम् अथ यान्यनेकार्थान्येकपदानि तान्यतो-
ऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्च निगमान् तदैकपदिक-

मित्याचक्षते इति निरु० उक्ते अनेकशब्दे एकार्थपरं समा-
सादिष्टिरूपे श्वाक्यभेदे च ।

एकपद्य न० एकपदस्य एकार्थकैकविभक्त्यन्तस्य भावः व्यञ्ज् ।
संस्कारार्थत्वे अनेकपादानामेकार्थबोधकतासम्पादने स-
सादिभावे । [भावत्वे ।

एकभाव्य न० एको भावो यस्य तस्य भावः व्यञ्ज् । एकस्व-

एकमत्य न० एकं मतं येषां तेषां भावः व्यञ्ज् । तत्त्वसम्मतौ

“स्वर्गामिण्यस्तस्य तमैकमत्यात्” रघुः । “एकमत्यं हि नो-

राजन् ! सर्वेषामेव लज्जये” भा० व० ७ अ० । “एकमत्यञ्च

सर्वस्य जनस्याथ नृपं प्रति” भा० व० २६ अ० । “सु-

हृदस्यैकमत्यात्” भा० उ० २२ अ० । “कौकमत्यं महा-

धियाम्” नीतिः । एकमत्यमत्वास्ति व्यञ्ज् । एकमत्ययुक्ते

लि० । “गर्हताम्योन्यमतयो मस्तिष्यो ब्रुवते सदा ।

नचैकमत्यः शेषोऽस्ति मन्त्रः सोऽधम उच्यते” रामा० ।

ऐकराज्य न० एकराजो भावः व्यञ्ज् । चक्रवर्त्तित्वे “यत्तु-

सुपण्ये येनैकराज्यमजयो हि ना” आश्व० श्रौ० ५, १६, ४ ।

ऐकलव्य उ० स्त्री एकस्वः अपत्यं गर्गा० यञ् । एकलू-

नामकर्षणोत्पापत्ये स्त्रियां ङीप् यलोपः ऐकलवी ।

ऐकलव्यस्य क्वाताः कस्या० ततोऽण् यलोपः । ऐक-

लव तच्छात्रेषु स्त्रियां ङीप् ।

ऐकशतिक लि० एकशतमस्यास्ति ठञ् । एकशतपरिमित-

द्रव्यस्वामिनि । एवमैकशहस्रिकादयोऽपि तत्तत्स्वद्रव्य-

युक्ते लि० ।

ऐकश्रुत्य न० एका श्रुतिर्यत्र तस्य भावः व्यञ्ज् । “उदात्तानुदात्त

स्वरितानां परः सन्निकर्ष ऐकश्रुत्यम्” आश्व० श्रौ० १, २

६, सूत्रोक्ते खरभेदे । एकश्रुतिशब्दे विवृतिः ऐकस्वर्य-

मयत्वं न० ।

ऐकागारिक लि० एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य ठञ् ।

चौरे स्त्रियां ङीप् । “ऐकागारिकवद्भूमौ दूराज्जगु-

रदर्शनम्” भाषः “केनचिदैकागारिकेण हस्तवता” दशकु० ।

ऐकाग्र लि० एकाग्र+स्वार्थेऽण् । एकाग्रचित्ते एकतानचित्ते

ऐकाग्र न० एकाग्रस्य भावः । अनन्यासक्तचित्तत्वे एक-

मात्रालम्बिचित्तत्वे एकाग्रताशब्दे विवृतिरुदाहरणञ्च ।

ऐकात्म्य न० एक आत्मा स्वरूपं यस्य तस्य भावः व्यञ्ज् ।

१ ऐक्ये २ एकस्वरूपत्वे । “तथैकात्म्यानुभावाणां विकल्पर-

हितः स्वयम्” भाग० ६, ८, ३१ । “एतेषां श्रेयव्याशासे

उतैकात्म्यं महात्मनि” ७, १३, २६ । “एकात्म्यगमनात्

सद्यः कलुषाद्विप्रसृज्यते” भा० व्यनु० ३७५ । ३ खभेदे च